

[Bakholt]

over for skattemyndigheder, at man har en renteudgift, som er fradragsberettiget.

Der er altså efter forslaget tale om, at der skal ske en opsplitning af renteudgifterne, hvis der er tale om både private og erhvervs-mæssige renter, for at man kan få et fradrag i indkomsten. Det ville jo lette skattemyndighederens og den skattepligtiges arbejde betydeligt, når der ved optagelse af et lån bliver tilskyndet til at tilrettelægge det på en sådan måde, at bevisbyrden bliver lettet, og det er jeg ikke i tvivl om vil ske ved fremtidige lånoptagelser.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at det er tanken, at det merprovenu til staten, som forslaget medfører, skal anvendes til en forlængelse af proportional-skattestrækket. Det er vi meget tilfreds med. Det er overordentlig vigtigt, at det merprovenu, der opnås ved den foreslåede omlægning, bruges til en forlængelse af proportional-skattestrækket, og det vil jo i særlig grad komme lønindkomstgrupperne til gode.

Vi betragter dette lovforslag som et væsentligt element i den fordelingspolitiske del, regeringen har fremlagt i den helhedsplan, vi har til behandling i disse dage, og socialdemokratiet kan give sin tilslutning til lovforslaget.

Ellemann-Jensen (V):

Det er ganske urimeligt og grænsende til det groft uanstændige, at regeringen som led i sin såkaldte helhedsløsning prøver at presse et forslag om omlægning af rentefradragsretten igennem.

Det har intet at gøre med den indkomstpølitik, der er kernen i regeringens indgreb, og det er uforsvarligt – groft uforsvarligt – at give folketinget så få dage til at behandle et lovgivningsspørgsmål, der kræver så megen tid, og som absolut ikke er modent til afgørelse endnu.

Venstre er fuldt opmærksom på de problemer, som den ubegrænsede fradragsret for renter af privat gæld kan skabe i forbindelse med høj inflation og høje marginale skattesatser, og vi mener, det er nødvendigt at søge disse problemer løst. Det er derfor, vi i den Marienborgaftale, der lå til grund for SV-regeringen, enedes med socialdemokratiet om at overveje, om der kan gennemføres regler,

der begrænser den nuværende fradragsret for renter af privat gæld.

Den tidligere skatteminister gravede dybt i problemerne, men nåede ikke frem til en løsning af de velkendte og betydelige problemer, der findes, og det foreliggende lovforslag viser, at den nye skatteminister altså heller ikke har fået løst disse problemer; han forsøger blot at skubbe dem over på andre.

Det gør ministeren, når han vil løse det helt grundlæggende problem med adskillelsen af erhvervsrenter og renter af privat gæld ved at indføre en omvendt bevisbyrde – let og smertefrit, sådan da, for det fremgår da også af bemærkningerne, at man nok ved, der kommer nogle problemer i ligningsarbejdet. Ja, mon ikke! Det drejer sig om 300.000 selvstændige erhvervsdrivende plus et meget stort antal skatteydere, der også har en eller anden form for selvstændig erhvervsvirksomhed. De praktiske problemer, der vil opstå, er ganske uoverskuelige, for slet ikke at tale om de frustrationer, dette vil skabe i et skattesystem, hvor frustrationstærkslen i forvejen er uhyggelig lav. Tør skatteministeren virkelig belaste ligningssystemet med denne byrde, og tør ministeren sidde overhørig de meget skarpe advarsler, der lyder fra Advokatrådet, hvor man taler om en grov krænkelse af danske retsprincipper, hvis denne omvendte bevisførelse gennemføres? Tør ministeren det?

Et andet problem er anvendelsen af nettorentepri ncippet, som jo skal begrænse tilskyndelsen til en sådan konsolidering af gælden, at der sker en uønsket afhændelse af finansielle aktiver. Hvis man gennemfører nettorentepri ncippet, opfordrer man direkte til en omlægning af opsparingen bort fra erhvervsaktive investeringer som f.eks. aktier og over i f.eks. obligationer og pantebreve. Det betyder samtidig, at man begunstiger den, der har de store renteindtægter, fremfor den, der har lønindtægter. Man begunstiger altså de besiddende og rammer især de unge og nyetablerede. Kan det virkelig være socialdemokratiets mening at fordele byrderne på den måde? Det passer os ikke særlig godt i venstre.

Man rammer især mennesker, der for nylig har købt egen bolig; her kan privatøkonomien blive slået helt i stykker, bl.a. fordi ministeren jo arbejder med en meget kort overgangsperiode. Man laver skæv byrdefordeling mellem folk, der bor i lejet bolig, og